

operative Byggeforeninger, om de udmærkede Foreninger, han selv er i Spidsen for. Hvorledes de er her i København, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men jeg ved, at Forholdene er ganske modsatte ude i Provinsen. Her har man en af disse kooperative Byggeforeninger, og vi har en, i hvilken vi, vel snævrede ind af mange Baand af Indenrigsministeren, men noget friere stillede af Finansministeren, kan faa Lov til at udfolde os. Men sammenligner vi disse Byggeforeninger, er Forholdet i Provinsen akkurat det modsatte af Forholdet i København, idet vi i Provinsen har Lejligheder til mindst 10 Kr. mindre pr. Maaend end i København, saa jeg vil nok sige, at al den Virak, som han øste ud over sig selv, dog, naar man tænker paa Sammenligningen mellem København og Provinsen, er mindre velbegrunderet.

Men hvorledes var det, da han omtalte Brugsforeningerne og omtalte, hvilke Velsignelser de bød særlig den københavnske Befolkning, 15 pCt. lavere Priser end de øvrige Forretninger? Da jeg saa Varesnes Kvalitet, kom jeg til at tænke paa, at Mælkeriet „Enigheden“, det socialdemokratiske Mælkeforetagende, var det første Mælkeforetagende, der var ivrigt for at gennemføre den statsautoriserede Mælkeforfalskning. Det var af „Enigheden“, at Spørgsmaalet rejstes om Indførelsen af Standardmælken, og da vi havde faaet den, blev Kvaliteten nedsat, men Prisen blev den samme. Paa den Maade synes jeg ikke, at Arbejdernes kooperative Foretagende virker til nogen synderlig Velsignelse. Det ærede Medlem talte ivrigt om sin Grøntbutik; derfor forekommer det mig forbavsende, at det er de samme socialdemokratiske Medlemmer, der, skønt de har en saa glimrende Forretning, som han omtalte, er med til at gennemføre den kommunale Grønthandel.

Men værre var det, da det ærede Medlem sluttede, thi da begyndte han at regne dette Millionoverskud ud. Først var der 1 Mill. Kr. til Medlemmerne, og saa var der 1 285 000 Kr., der skulde være til at sikre Foretagenderne i Fremtiden. Jeg tænker mig, at Finansministeren med stor Glæde har hørt, hvilket udmærket Skatteobjekt der maa være i disse Brugsforeninger. Thi hvem er det, disse Brugsforeninger konkurrerer med? Er det ikke netop med de smaa Købmandshandler i Arbejderkvartererne, hvor Arbejdet udføres af Mand og Kone og maaske et Barn eller to, og i det Øjeblik disse Børn skulde lønnes tariffmæssigt, tror jeg ikke, der fra

disse Købmandshandler blev noget at betale Skat med, medens de store Brugsforeninger med deres store Overskud slipper fri. Der er fra forskellige Sider henvist til nye Skatteobjekter. Brugsforeningerne er et Skatteobjekt, og det er et Skatteobjekt, man bør benytte.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), som sidst havde Ordet, omtalte en af de Sager, hvor jeg havde den Glæde sammen med ham at have ganske parallelt løbende Interesser, og for hvilken vi gjorde et fælles Arbejde i Foraaet, nemlig Gennemførelsen af den nye Tuberkuloselov. Nu undrede det ærede Medlem fra Silkeborg sig over, at man i Finansloven ikke fandt nogen Bevilling til noget af de Foretagender, som vi fra alle Sider havde været ivrige efter at søge gennemført, men hvis det ærede Medlem havde læst sin Finanslov rigtigt, vilde han se, at baade Foranstaltninger til tuberkuløses Sygebehandling, som findes i Finansloven Side 246, og Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse, som findes Side 247, er byggede paa Lovene af 1912. Det vil altsaa ses, at man i Finanslovsforslaget paa et af de Felter, hvor jeg nu tilfældigt kender lidt til det, bygger paa ganske forkerte Forudsætninger. Her har vi vedtaget en Lov baade i 1918 og i 1919, og ikke desto mindre møder man med noget, der bygger paa Love fra 1912, saa De ser, at der paa det Felt er nogen Grund til at forundre sig.

Jeg vil ogsaa støtte det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) i at lyse efter Kommissionen med Hensyn til vore kronisk syge. Overfor vore kronisk syge staar alle Partier her i Rigsdagen i Æresgæld. De første Løfter til dem blev givet saa tidligt som 1890, og efter den Tid har Kommission afløst Kommission og Forslag afløst Forslag, men aldrig er det blevet til andet end Løfter. Derfor er det en Nødvendighed, medens man eksperimenterer i de høje Ministerier paa forskellig Maade, at denne Sag drives frem til en virkelig Løsning.

Endelig vil jeg gerne henlede det høje Tings Opmærksomhed paa en Ændring i Alderdomsunderstøttelsesloven. De ved, at man i 1903 nedsatte en Kommission til Overvejelse af en forbedret Alderdoms- og Invalideforsørgelse, og De ved, at denne Kommission arbejdede i ikke mindre end 12 Aar, før den afgav Betænkning, en Betænkning, hvor ikke mindre end 4 Mindretal afgav deres Votum. Nu har denne Betænkning ligget i Ministeriet i 4 Aar, og